

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranțate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se returnează.

ANULŪ L.

N° 145.

Sâmbătă, 4 (16) Iulie.

1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Iulie 1887 st. v., s'a început un nou abonament pe triloniul Iulie, August și Septembrie la care invităm pe toți onorații amici și prieteni ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„șese „ 6 „

„unu an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„șese „ 20 „

„unu an 40 „

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cupon numărul fâșiei sub care au primită țiarulă.

Domnii cari se voru abonă din nou se binevoescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Brașovū, 3 Iulie 1887.

Imbătați de neașteptatele succese, ce le-au dobândit stăpânul lor la alegerile trecute diatale, — cu ce mijloce scimū prea bine — cei dela „Nemzet“ fantaséză érăși de „unitatea culturalei maghiare.“ „Cultura maghiară, ȳicū ei, va oferī locuitorilor acestei țeri mijlocele, ca sē pōtā sustinē cu succesū lupta lorū pentru esistență folosindu-se de diferitele arme ale propriei conservării.“

Aceste se potū ceti negru pe albū în Nr. 184 alū foiei maghiare tiszaiate.

Va sē ȳicā „cultura maghiară“ sē facā posibilā „lupta pentru esistență“ și „conservarea propriei“ locuitorilor țerii. Ciudată pretențiune!

Fōia ȳidano-maghiară a avutū fără îndoială în vedere numai esistența și conservarea propriei individuală, nu și cea națională, căci „unitatea culturalei“, ce o pretinde ea, nu admite lângă națiunea maghiară și alte națiuni.

Făcēndū abstracțiune dēr dela absurditatea ce stā în aceea de a pretinde dela individū ca sē-și asigure esistența și conservarea propriei desbrăcāndu-se de totū ce constituie individualitatea sa, de limba, obiceiurile și cultura sa națională, vomū produce aȳi cetitorilor noștri încă unulū din miile de exemple, cari ne dovedescū cum scie sē scutēscā „cultura maghiară“ averea și libertatea individului.

În unulū din numerii noștri trecuți ni s'a fostū raportatū din comuna Ielandulū mare de pe Cāmpia o „bravură culturală“ sēvērșită de unū proprietarū ungurū de acolo față cu nū bietū țeranū românū.

„Cultivatulū“ Ungurū ceruse de repetite ori dela țeranulū românū sē-i vēndā viia sa ce 'și-o cumpērase acesta încă înainte cu 18 ani; țeranulū n'a voitū sē-și dea viia cu nicī unū prețū.

ȳeranulū nostru, ca omū fără „cultură ungurēscā“, n'a avutū parte sē fiā făcutū atentū cā dreptulū sēu de proprietate trebuia întabulatū; proprietarului ungurū însă, sprijinitū de „cultura ungurēscā“, i-a datū mâna sē afle despre acēsta dela funcționarii ungrū și deunăȳile într'o bună diminiță se pomenī bietulū țeranū românū, cā viia lui s'a întabulatū pe numele proprietarului ungurū.

Cum s'a pututū face lucrulū acesta, nu se scie, destulū cā țeranulū românū fū deodată despropriatitū, rămānēndū numai cu contractulū de cumpērare-

Din întēmplare nu multū dupā acēsta fi arse unū obiectū proprietarului ungurū. Acēsta a fostū de ajunsū, pentru ca elū cu „cultura“ sa sē bānēscā pe țeranulū despropriatitū cā a pusū foculū. Urmarea a fostū, cā gendarmii au țēritū pe nenorocitulū Românū împreună cu unū

fiu alū sēu în temniță, rămāndū nevasta lui bolnavā și fără nicī unū ajutorū acasă.

Douē luni de ȳile s'au totū citatū martori, cā dōrā-dōrā se va găsi vre-unulū mincinosū. O babā bētrānā și bolnavā a fostū dusā chiar cu trāsura proprietarului ungurū la judecătoria, dēr se vede cā fasiunea nu i-a fostū după placulū noului „stāpānū“ alū viei, cāci sērmana femeia a trebuitū sē se întōrcā pe josū.

În cele din urmă, nevinovații țeranī au trebuitū sē fiā puși în libertate. Ducēndu-se la preotulū lorū, i-au spusū ce au pātitū: cā pārcālabulū i-a bāgatū într'o odaiā și a începutū a i pālmui, ca sē spunā de incendiu; pe fiulū țeranului dupā ce i-a ferecatū mânilē în fierū le-gāndu-lū fedeleșū, pārcālabulū cu unū bēțū de trestia l'a bātutū peste capū, mâni și piciorē până ce s'a ostenitū.

Așa s'a sfērșitū unū actū de „cultură“ ungurēscā care, dupā „Nemzet“, e menitā a apēra esistența individului. Etā cum i s'a ușuratū și asiguratū esistența țeranului din vorbā prin „cultura“ ungurēscā: a fostū despoiatū mai āntēiu de proprietate, apoi bāgatū în temniță cu fiu-sēu pe nedreptū, acolo maltratatū și torturatū amēndoi, cucuruzele le-au rēmasū nesāpate, ēr femeea casei bolnavā în patū și copii plāngēndū acasă și nefngrijiți.

Astā 'i „cultura“ cu care vrea sē ne „fericēscā“ stāpānirea ungurēscā? Ne 'ndoimū cā măcarū între sēlbaticii din centrulū Africii o asemenea culturā ar mai putē găsi aȳi țērēmū.

Dēr vomū mai revenī la acestū casū revoltătorū.

Din afarā.

O scrisōre din St. Petersburgū publicatā de „Correspondența Politicā“ ȳice, cā guvernulū rusū nu va modifica purtarea sa cu privilegiulū ultimelorū evenimente bulgare. Elū va mānținē atitudinea sa rezervatā. Acum Rusia persistā a reclama retragerea regențilorū, disolvarea Sobraniei și nouē alegeri, a carorū independență ar fi garantatā. Cātū pentru acceptarea tronului bulgarū de către prințulū de Coburgū, acēsta acceptare n'ar putea sē aibā decātū unū caracterū platonice, Rusia fiindū greu dispusā sē adereze la nisce combinațiuni, carī au de scopū sē instaleze sub ōrecare formā legalā unū prințū la Sofia. Rusia va eși însă din rolulū ei pasivū, cānd puterile arū recunōsce alegerea făcutā de Sobrania.

Campania pressei oficiōse germane întreprinsā contra Rusiei și Franciei, continuā cu aceeași violență.

ȳeiculū afganū Diemeleddin, actualmente în Moscva, întreatū fiindū de unū colaboratorū alū „Gazetei de Moscva“, a ȳisū: „Am voitū sē vēdū țera ce formēzā unica speranță a 60 de miliōne de Musulmani, cari āștēptā cu nerābdare protecțiunea Rusiei și liberarea de sub jugulū odiosū alū Englesilorū sumeți și cruȳi.“

Nu de multū a fostū condamnatū în Lipsca unū spionū franceșū cu numele Klein. Unele foi franceze l'au lādatū pe acesta, ȳicēndū cā a spionatū din patriotisimū. La acēstā gloriificare rēspunde „Nordd. Allg. Ztg.“ ȳicēndū: „Este o deplinā perversiune a principiilorū morale în Francia, decā foile franceze nu se sfiescū a lāuda pa unū spionū plātītū cu bani — cāpēta 200 franci pe lunā — ca erou și martirū. Din rēboiulū de independență americanū a fostū glorificatū de Coopee unū spionū, dēr acestū omū a spionatū numai din iubire de patriā și n'a primit niciodatā nicī un ban, nicī vr'un favorū. I-a fostū rezervatū Franciei de a ridica pe unū spionū plātītū peste trēpta ōmenilorū cinstiți și a-lū adora.“

În tonulū acesta amāritū polemizēzā foile

germane contra Franciei. Din cānd în cānd însă fi mai dau cāte unū ghioldū și Rusiei. Astfelū „Kölnische Ztg.“, vorbindū de demonstrațiunile pentru Boulanger, ȳice cā celorū din Petersburg trebue sē le fiā rușine de rātācirea, ce-a comis'ō simțēmēntulū monarchicū în Rusia, simpatisāndū cu generalulū Boulanger.

Dēr numita fōiā nu sperā cu tōte astea cā se va schimba politicā rusēscā. Lumea din afarā, ȳice ea, desperēzā în posibilitatea sēu în voința Rusiei de a se rupe de partida franceșā a revanșei și vede apropiindu-se timpulū unui rēșboiu europēnū, vede Germania sāngerāndū pe cāmpurile de bātaie, spre a pāstra ceea ce a cāștigatū înainte Parisului. Timpurile suntū seriōse, ȳice „Kölnische Ztg.“, de aceea puternicilorū din fruntea statelorū ar trebui sē le servēscā ca admoniare doveȳile de nechibsuință, de destrēu și de poftā de rescularē, ce le dau purtătorii ideii unei acțiuni comune a Franciei și Rusiei contra Germaniei.

În presēra sērbētōrei naționale dela 14 Iulie a. c. liga Alsațo-Iotaringianilorū a făcutū cunoscutū cā va face o manifestațiune înainte statuei de Strassburg în Parisū, dēr spre a da acestei manifestări unū caracterū mai grandiosū ca în anulū trecutū, partida protestului va defila dinaintea statuei în cea mai profundā tăcere. „Liniscea și demnitatea“, ȳice apelulū, „o recomandāmū cameraȳilorū noștri, cum se cuvīne frațilorū acelora, cari acasă la ei suferū pentru Francia“.

ȳefulū ligei patriotice Paul Deroulēde provocā pe membrii ei sē se presinte la 3 ōre pe piața Concordiei, spre a face o demonstrațiune în tăcere. Rochefortū provocā pe partizanii sēi sē se provēdā cu fluere de signale, spre a fluera pe președintele republicei și pe miniștri cānd se vorū arāta — Telegrama ce o primim astāȳi ne spune într'adevērū, cā s'a făcutū încercare din partea intransigențilorū spre a fluera pe președintele republicei, dēr cā demonstrația a fostū împedecatā de publiculū cel mare.

„Wiener Allg. Ztg.“ dela 14 Iulie aduce scirea senzaționalā, cā în urma unui consiliu familiarū a hotāritū prințulū de Coburg sē refuze tronulū bulgarū.

Cestiunea tronului bulgarū.

ȳiarele franceze, dupā cum era de prevēdūtū, iau partea Rusiei în cestiunea alegerei principelui bulgarū. „Rēpublique Française“ scrie:

Dēcā tēnērulū principe iubescē aventurile, bine face cā primescē corōna ce i s'a oferitū. Nu se espune la cine scie ce pericolū mare și într'o bună diminiță va putē scrie pe biletulū sēu de vizitā „ex-principe“ sēu pōte chiar „ex-rege alū Bulgariei.“

D'altmirelea puținū ne importā sē scimū ce va face tēnērulū omū. Pentru noi este importantū sē cunōscēmū atitudinea viitorē a Austriei. Dēcā este amestecatā în complotū, decā voiescē sē-și rēsbune pentru nenoroculū vasalului sēu, alū regelui Milanū, atuncī cestiunea pōte deveni seriōsā. Dēcā nū, atuncī nu este decātū o glumā de carnavalū în mijloculū verei, care nu va face pe Rusia sē pārasēscā distinsulū sēu indiferentismū.

Francia și Germania.

Articululū de fondū alū lui „Pester Lloyd“ dela 13 Iulie n., edițiunea de diminiță, pentru tonulū sēu alarmantū a fostū semnalatū pretutindenea prin telegrafū. Articululū se ocupā de relațiunile dintre Francia și Germania. ȳice cā pericolulū celū mai mare pentru liniștea Europei amenință din occidentū. Ba Orientulū chiar cu tōte transformāriile sale posibile ori probabile atērnā de asemenea numai de modulū cum decurge crisa în occidentū. Decisiunile finale în Orientū stau

în legătură directă cu decisiunile din occidentul Europei, ba atâră chiar de acestea.

Pacea Europei, ține „Pester Lloyd“, nu e condiționată așî ee desfășurarea cestiunei orientale, ci de raportul dintre Germania și Franca. Conducătorii de stat ai Germaniei știu de mult și au spus-o destul de des în gura mare, că existența imperiului va trebui apărută încă odată în luptă crâncenă. La începutul acestui an ține prințul Bismarck, că lupta cu Franca e inevitabilă, pte isbucni în dece țile, în dece săptămâni ori abia în dece ani. Această va fi o luptă, față de care răboiul din 1870/71 s'ar pute numi unii jocul de copii, va ajunge până la vrsarea celei din urmă picături de sange a unuia din cei doi luptători. De atunci lucrurile în Franța s'au încordat în cea mai îngrijitoare măsură.

„Pester Lloyd“ își întemeiază cele ține pe faptul că națiunea franceză, cu pră puține excepțiuni, se însușește în mod îngrozitor de idea de răsunare, care se întinde ca o epidemie în întreaga țară răpindu cu sine și pe cele mai moderate elemente. Președintele Grèvy și guvernul nu mai pot înfrâna spiritele. Eroul național Boulanger e conșiu că în curându va fi rechemat să își îndeplinească misiunea. Boulanger, deși se dă de mare republican, aplanază Orleaniștilor terenul, car, precum se ține, i-au restituit enormele perdiri la bursă, din propriile lor casse. Afacerea Schnaebelle a fost folosită de Boulanger pentru speculațiuni, der Orleaniștii i-au refuzat perdirile la bursă. Boulanger, care la început a aspirat la presiidență, nu mai lucră în socotela sa proprie, ci cu totul în favoarea altor factori, ca prin o acțiune mare în afară să restabilească în Franca țara monarhia.

Situația a fôrte încordată. În Germania dispozițiunea e fôrte serioasă, nefiind siguri nici măcar o țî, că nu se ivesc o catastrofă. Rusia acăsta o și așteptă.

Demonstrațiunile pentru Boulanger.

Evenimentele petrecute la plecarea din Paris a generalului Boulanger la Clermont-Ferrand au avut o mare asemănare cu o revoltă. Deja la Hotelul de Louvre, unde era generalul se adunase multă lume. Când eși trăsura lui Boulanger, mulțimea încercă aci să oprască plecarea generalului. Der trăsura mergea prea repede și mulțimea nu putu decât să tot strige alergându: „Vive Boulanger!“ Când la gară Boulanger fu țărît, mulțimea impresură trăsura; unii ridicară pe sus pe Boulanger și învâlmășela fu așa de mare, încât generalul i se făcu rău și opti agenți trebuiră să-l conducă la un vagon de clasa a treia. Aci mulțimea rupse țote barierele și ușile de sticlă și luă cu asalt gară. Imbulgela deveni periculoasă; 9 trenuri ce aveau să plece seu să sosescă, au trebuit să fiă oprite. Trenul cu care era să plece Boulanger, era împrejurat de lume, încât nu putea să se misce din loc. Totu mai năvăleau cete-cete, strigându și cântându. Unii se urcau pe felinare, alții chiar pe vagonul în care ședea Boulanger. Mulțimea strigă: „Nu vei pleca! Îndărăt la Paris! La revistă! Trăiască Boulanger! Jos cu Grèvy! Jos cu ministerul german (Rouvier)! Demisiune!“

Unu ofițer se adresă cãtră mulțime țicându: „Cetățeni! Amu venit să onorăm pe generalul Boulanger, pe întâiul ministru, care a cutezat să pronunțare ideile republicane!“ Să strigăm deci: Trăiască

republica! Mulțimea urlă: „Trăiască republica!“, întoneză marslieza și apoi cântă: „En revenant de la revue“ și „C'est Boulanger qui nous faut“ și Derouledu țin o cuvântare țicându: „După ce patrioții au arătat, că voru să onoreze pe generalul, să arate totodată, că sunt țomeni de ordine. S'a făcut o manifestare cordială, der acum trebuie să se înlesnescă generalului misiunea și demonstrațiunea să se termine cu strigătul: „Trăiască republica, Franța și Boulanger!“ Apoi se împărți o monetă comemorativă, care pe o parte avea chipul lui Gambeta, pe cealaltă chipul lui Chanzy și inscripția: „În amintirea generalului Boulanger!“

Cățiva agenți polițienesci și șeful de stație își dedeau totă silința de a scôte mulțimea din vagon și a deschide drumul. Insuși Boulanger se ruga îndădar să fiă lăsat să plece, că îi este rău. Fruntea îi era plină de marl picături de sudore. Der nimeni nu ceda; unii strigau seu cântau, alții lipiau chipuri pe locomotivă, alții țerăși desfăcură de tren vagonul, în care ședea Boulanger. Sbirându și țicându, mulțimea încep să împingă vagonul îndărăt spre hală urlându: „Nu va pleca! La Paris îndărăt!“ Generalul trebui să se dea jos.

Se întrebunțară tot felul de violenții spre a depărta lumea. Deputatul Andrieux spuse, că la Charenton s'a adunat multă oștire, care va sosi deodată; apoi puseră să șvere locomotiva și să se vestescă sosirea trenului accelerat. Poliția vrea celu puțin să golescă linia; mulți țomeni vreau să se trântescă pe șine spre a opri plecarea lui Boulanger. În acestu timp generalul, cățiva deputați și ofițeri reșesc a se urca pe locomotiva No. 132. Der și acăsta fu îndată ocupat de țomeni, înșe când mașina se puse în mișcare toți săriră jos. În fine mașina putu pleca spre Charenton; trenul de călători a plecatu mai țârziu. Era unu ce într'adevăr fantastice a vedea acea mulțime fanatizată ridicându în susu steguri, sbirându, cântându, strigându: Trăiască Boulanger! amenințându pe președintele Republicei și guvernul, pe când mulți se urcau pe coperișele vagonelor, de unde au trebuit să fiă țasți jos unulu câte unulu.

Generalul sosindu în Clermont-Ferrand fu primit în modul celu mai simpatic: țu fostu o adevărată intrare triumfală. Multe case erau împodobite. În orașu veniseră mulți vizitatori. Generalul primi consiliul municipal și autoritățile. Primarul i-a roșit unu discursu fôrte frumos, numindu pe Boulanger patriotul care s'a dedicat reorganizării armatei, și care e devotat instituțiilor liberale. Boulanger răsponse că s'a dedicat armatei și țării. „Nici o putere din lume, țise el, nu va putu rupe legătura ce-lu țegă cu populațiunea din Clermont“. În timpul primirii mulțimea adunată înaintea hotelului striga: „Trăiască Boulanger!“

„Figaro“, vorbindu despre demonstrațiunea dela gara Lyon, ține că Boulanger se putea pune în fruntea acelor mii de țomeni, să isgonescă pe Grèvy și să se pună să dormă în Elysée, poliția nu l'ar fi împedat. Acestu unu jocu periculos; se începe o manifestațiune în glumă și sfârșitul e: împușcături de tunuri și de pusc. „Republique Francaise“ ține că generalul a fost condus ca unu Cesare. „Autorité“ scrie, că s'a strigat: „Pune-te în fruntea noastră generale și noi mergem cãtră Elysee!“ „Intransigent“, „Lanterne“ și alte țiare intransigente aprobă demonstrațiunea.

Republicanii se temu cumplitu de popularitatea ce o are generalul, care ar putu fără veste să dea o lovitură de stat. Diarele republicane cele mai multe își esprimă acăsta temere și ceru a se lua măsuri pentru siguranța republicei.

Foile germane, îngijate și ele de popularitatea lui Boulanger, țin unu limbăgiu din ce în ce mai violentu contra Franciei.

SCRILE ȐILEI.

Cu ocaziunea unei inspecțiuni făcute deunățile gimnasiunului din Blășiu de cãtră inspectorul ungurescu, precum ni se relatase, acesta și a exprimat mulțămirea sa pentru progresul făcutu de studenții clasei VIII în limba ungurescă, din parte-ne amu pusu întrebarea, că ore din limba română e sporul baremi totu așa de mare ca celu din limba ungurescă? Ȑtă acum ce ni se scrie din Blășiu, cu data de 11 Iulie, de cãtră același informatoru: „Cunoscându acum rezultatul obținutu la esamenul de maturitate, mă simțu moralmente indemnă a răsponde și la întrebarea acăsta. Răspunsurile ce s'au dat în limba română — cu durere adencă în sufletu caută să mărturisesc — au fost de totului totu rele, încât, țeu, nu știu decă s'au mai auțit cândva aici din studiul limbii materne răspunsuri atatu de slabe, așa că pre țangă considerări numai au pututu mai mult, afară de unulu, să scape fără a fi picați. De ce ore acăsta pãrtinire acolo unde n'are loc? Merită ore cineva să absoveze fără a avé și ceva cunoștință de literatura limbii sale? Acestea a trebuit să vi le împãrtășesc, pentru ca conșiența să nu mă mustre. Amiculă. — Conducătorii școlei din Blășiu gâdescă-se seriosu la rezultatele acestui progresu în regresu alu studiului limbii române.

—x—

„Patrioții“ se omoră și după alegeri, decă la alegeri n'au avut ocaziune și timp. Unu gentry din Oradea mare, fostul vice-notaru George Komlossy, fu împușcat în duelu de proprietarul Bela Mandel. Fără să se cunoscă, se certaseră la alegeri. Komlossy, cerțându după numele contrarului seu și aflându-l, îl provocă la duelu cu pistolul, în care fu împușcat. Procurorul instruesce casul.

—x—

Ministrul Trefortu, la propunerea colegiului profesorilor reșosatei academi de dreptu din Sibiu, a încuviințat ca acei juriști, car sunt în restanță cu unu esamenu, să-l depună până la finele lui Septemvre.

—x—

Contele Maximilian Vasquez-Pinos, născutu în Graz, de 35 ani despãrtit de soția, actualmente în Budapeșta; apoi Contelele Ludovic Vasquez născutu în Treiscaune din comit. Zolyom, de 28 ani, nensurat, și contele Aladar Vasquet, ambii acești din urmă cetățeni ungari și proprietari, sunt urmăriți toți pentru crima de înșelătořiă prin contractarea înșelătoare de datorii. — Interesantă țreime contescă!

—x—

Opidul Babaszek din comitatul Sohl a ars la 10 Iulie n. S'au nimicit 121 case cu edificiile laterale. O femeia a perit în flacăr, mai mulți copii au dispãrut.

—x—

Principele Frederic de Hohenzollern, fratele Regelui Carolu, după o ședere de câteva săptămâni în România, s'a reintors în Germania.

—x—

Petrecere de vară se va arangia la 24 Iulie st. n. a. c. în sala școlei normale din Monoru din partea junimei studiöse din juru. Venitul curat e destinat pentru fondul înființandei școle de țetețe din Monor. Prețul intrării: de persoană 70 cr., în familia de persoană

FOILETONU.

(3)

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de Ioan S. Spartali.

I.

Cununia cu Marea.

Cortegiul pornise; trecu de Lido inamțându meru. Flotila ajunsese la îmbrăcătura dela Brenta și se țdăreau departe colibe pescarilor, când dogele ridicându mâna, țete semnalul de oprire.

Îndată ce răsună fluierul comandantului, cele două rânduri de lopățari scoseră din apă lopoțile lor poleite. Bucentaurulu își mai urmă drumul câte-va minute, pe urmă rămase nemışcatu.

Atunci regele se sui pe unu tron acoperit cu unu uranicu care îi era rezervat în partea cea mai înaltă a capului dinapoi alu corăbiei, și d'acolo roșit unu discursu lungu, negreșit despre gloria Veneției.

Deși era aproape de 70 de ani, Francesco Foscari vorbea cu o voce limpede, tare, puternică; înșe la poporul acesta iute, șgomotosu, gilcevitoru, țacerea nu putea fi multă vreme menținută. Așa că vorbele dogelui nu putu fi auțite decât de nobilii pasageri ai Bucentaurului, car ascultau seu țdăreau c'ascultă întru țacere respectuosă. Ș'apoi pretutindul împrejur era o gâlăgiă veselă, unde nu se putea nimeni înțelegere, de vreme ce fiacare se nălța pe gondole interpelându cu o vioiciune curat italiană pe vecinii din față ori d'alături și vecinii acăștia împedcându-lu, nu d'a auțire, lucru de care ni-

menii nu se țuibura, ci d'a vedea, ceea ce era însemnatu lucru.

Adevărul este că singurul lucru de care se îngrijau cele câteva mii de persoane cocotate pitorescu pe țote acele luntre, era d'a vedea pe dogele cununându-se cu Adriatica, adecă aruncându inelul seu de aur în mare.

Imaginația superștiosă a Venețianilor punea nu scimă ce prețu misteriosu pe simbolul reprezentat prin ceremonia acăsta ciudată. Ei țrăgeau semne din cele mai mici împrejurări ce se produceau.

Celu mai micu incidentu era cu evlaviă hăgat în sēmă și comentat mai țârziu de gondolierii întinși la sôre pe lespețile cheului, ori de pescarii car își aruncau mreșile dincolo de lagune.

Totul avea unu înțeles și servea ca semn. Decă inelul eșea greu din degetul dogelui, era semn sigur de incurcături grele de administrația internă a Republicei; decă se nvrtea în aer în căderea lui, fôrțea amenința pe poporul țsărau; decă cățundu în Mare sãrea apa împrejur, însemna răboiu cu Sarrasinii; er decă intra în Mare fără a ți biru suprafața, Veneția putea să s'astepte la unu anu de prosperitate și de belșug nespusu.

Se vede der că prevestirile rele erau multu mai multe la număr decât cele bune, ceea ce nu împedea pe Veneția din seculul alu XV-lea ca să fiă puterea cea mai bogată și mai temută din Europa.

Francesco Foscari, după ce și isprăvi discursul, făcu doi pași înainte ca să fiă aproape de cunună și se pregăti s'arunce inelul în mare.

Dogele era atunci unu bțrân ca de 70 de ani; mânil nu i mai erau agere, mai cu sēmă că odată fusese isbit în umêrul stângu d'o sbucnitură de obuz. Totă partea aceea era aproape paralizată, așa că inelul ducalu pe care l'u țurta în degetul celu micu alu mânei drepte luneca ușor, țras de degetele mânei stângi. Dogele știa ce superștiția are poporul, începea să și țardă răbdarea, începea să se roșescă.

Der ce nenorociri grozave amenință Veneția? țărea a țice obrazele asistenților.

În sfârșit Francesco Foscari isbutise să smulgă inelul și ridicându-lu în aer țise cu glas tare:

— Venețiani, voi murmurăți, fiindcă virsta a țnghețat mâna unui bțrân. Cu țote acestea mulți dintre voi știu, că mai bine de patrușeci de ani pe rându totu mâna acăsta a mănuit sabia pentru apărarea statului. Vorbescă vechii mei țovarăși de arme, car sunt aci, și spue, decă uitat pe bțrânul loru generalu.

— Nu! nu! răsputeră voci numeroșe.

— Aveți der încredere în dogele voștru și credință în Provedința, care n'a încetat niciodată d'a veghea asupra binelui statului! țise Francesco Foscari.

— Da! da! răsputeră aceleași voci.

Dogele armă:

— În numele voștru alu tuturor, în numele nobleții, care mă încungiu, în numele poporului, care m'aude, în numele Veneției pe care o reprezint, în numele sf. Marcu patronul ei, eu, Francesco Foscari, doge alu Veneției, pentru a optșprețeca oră oferu inelul meu ducalu Mărei acăștia, ca semn de cunună.

Isbucni o aclamația lungă. Tote capetele se țdă-

50 cr. Inceputul la 5 ore p. m. P. St. familii sunt rugate a se îngriji pentru viptuale deoarece nici nu se potă căpeta. *Monoră*, 10 Iulie 1887. Pentru comitetul: Vasile Duma președinte. Ioan Popă secretar. NB. Ofertele marinimose se primesc cu mulțămită și se vor chita pe cale diaristică.

Bibliografic. Prin rescriptul ministrului de culte și instrucțiune de sub nr. 25,88) s'a aprobat „*Geografia Ungariei și elemente din geografia generală — editura a VI de Dr. Nicolau Popă*, ca manual pentru școlile noastre populare.

A eșit de sub tipar volumul II din importanta lucrare: **Luptele Românilor** în rebelul pin 1877—78, de d. T. C. Văcărescu, fost ministru plenipotenciar și mareșal al Curței, colonel în reserva armatei române. Acest volum, care trată de *Luptele în Bulgaria*, cuprinde peste 430 pagini; format mare și e frumos tipărit pe hârtie velină. Prețul 5 lei. Acestă însemnată operă o recomandăm atențiunii tuturor. Se știe că ea a fost premiată de *Academia română*.

De sub codrul Sălagiului, 5 Iulie 1887.

Imi iau voia a vă raporta pe scurt și despre decursul alegerii dietale din Cehul Silvaniei. Alegerea s'a întâmplat cum știți în 21 Iunie. Candidat a fost guvernamentalul Nemenyi Ambrus (Neumann Abraham), contra-candidat n'a fost.

Oi calbejite, precum pe alte locuri, așa și la noi au fost, dintre cari pe cele cari au fost de mörte calbejite nu pot să le tacă: Dintre preoți a fost *Gregoriu Popă* din Galatigu și *Ioan Mercia* din Benefalău.

Ținându-se de cătră „patrioții” perciunați o adunare în Cetu, încă înainte de alegere cu două săptămâni, unde s'au vorbit câte seci și uscate, firesce tot în limba privilegată, s'a suită pe urmă pe tribună popa Grigore și a început a răni voind a întörce pre romănesc lingșurile „patriotice” cătră popor, der se făcu numai de ris și se blamă numai căci Români nici n'au prea fost de față.

Eră popa Mercia, cu ocașinea infățișării numitului candidat, ia eșit întră întâmpinare departe de 3 ore ședându în fundul carului singur dintre Români:

Dintre învățatori a fost la alegere *Vasilii Sasu* învățator pe Someș comuna anume nu i-o știu, și *Vasilii Costinașu* din Ciuta, estă din urmă până acum 3—4 ani a fost tot servitor, er acum e „luminător” de popor. Am înțeles că și alți câțiva dintre preoți au fost de față dar ferindu-se și ascundându-se nu i-am vădit. Să pte că le-a fost mai rușine pentru că sunt mai mari la barbă. Dintre popor alegătorii români au participat de acolo de unde conducătorii au lucrat pe o mână cu puternicul Nemenyi, însă au fost și comune de unde au s'a prezentat nimenea. Onora bravilor conducători *Stefan Popă* preot și *Andrei Simonca* posesor din Babța!

A urmat în fine banchetul unde și-a umplut *Gregoriu Popă* burta, încât nu-l cuprindea cureaua.

De altmintea potă dice că Români n'au luat mulți parte la alegere, numai aceia, cari au fost plătiți, der cei ce au fost de față la adunarea națională în Băsești și au auzit vorbirea plină de foc a demnului naționalist și luptător *Georgiu Popă*, nu s'au lăsat înșelați. *Codreanul.*

Noul prinț al Bulgariei.

Prințul Ferdinand de Koburg s'a născut la 26 Februarie 1861, deci e ađi în vârstă de 27 ani. El

s'a în raportul de rudenă cu tôte familiile domnitoare mai importante europene; un frate al său, Filip de Koburg, e cumnatul prințesei imperiale austriace Stefania. Prințul Ferdinand e nepotul ducelui Ernest de Koburg, nepot al reginei Angliei și văr al regelui de Portugalia; prin acesta e înrudit și cu casa domnitoare italiană. Mama sa, princesa Maria Clementina, este fiica regelui Ludovic Filip. Răposatul său părinte, prințul August de Koburg, al cărui frate a venit pe tronul portugez prin căsătoria, a fost maior-general în oștirea austriacă. Bunicul său, Ferdinand, a fost frate mai mare al prințului Leopold, primul rege al Belgiilor, er fratele cel mai mare a fost ducel domnitor Ernest I, al cărui prim fiu e acum ducel domnitor Ernest II, și al doilea fiu al său a fost prințul regent englez Albert.

Prințul Ferdinand, ca și părintele său, e de confesiune catolică. El e o figură bărbătescă frumoasă, cu un cap interesant, un nas achiliu, o frunte înaltă, adumbrată de păr des și negru, și cu buze subțiri ca toți Koburgii. Dela etatea de 7 ani el a primit în Viena educația cea mai îngrijită și fiind dintr'o familie augustă tot'auna s'a avut în vedere eventualitatea, că într'o zi pte fi chemat la tron.

El a studiat cu mare zel; esamenele depuse la Theresianum din Viena au fost strălucite. Prințul cunoște bine limbile germană, francesă, engleză, italiană. Deja în timpul studiilor, în vacanțe, a întreprins călătorii prin Germania, Francia, Anglia și Italia. Afară d'asta prințul a primit și o instrucțiune temeinică militară. Terminându-și studiile, prințul s'a consacrat serviciului militar. El intră în regimentul de husari ducel de Württemberg Nr. 11, în care împăratul îl numi sub-locotenent. După un an ceru să fiă transferat la Linz într'un batalion de vânători, spre a-și apropia practica și serviciu de infanterie. Aci a îndeplinit orice serviciu fără deosebire, ca toți oșterii. Ađi e locotenent la husari. De concedie se folosi spre a călători mai pe la tôte curțile europene, între care și la Petersburg, unde a asistat la căsătoria marelui duc Sergie la 1884 și a fost primit cu mare favor de Țarul Alexandru III și decorat cu marea cruce a ordinului Stanislav. La înmormântarea regelui Alfonso al Spaniei a reprezentat oficial în Madrid pe unchiul său, ducel domnitor Ernest de Koburg. De mai multe ori a fost la Curtea din Lisabona.

El iubese mult vânătoarea de paseri și cântarea paserilor; pasiunea sa e studiul ornitologiei. Resultatul activității sale pe acest teren este una din cele mai frumoase colecțiuni ornitologice din Viena. Ea se afla în palatul Koburg și conține cele mai mari și mai prețioase exemplare de paseri. Prințul Ferdinand îngrijese foarte mult de acești favoriți ai săi. Prințul imperial Rudolf, care de asemenea e un mare ornitolog, a vizitat de mai multe ori colecția prințului Ferdinand.

Raport polițienesc.

Ađi-nopte la 2 ore a izbucnit foc la fabrica de postavuri a lui Scherg din Blumena într'un șopron umplut cu scânduri. Focul a fost în scurt timp localizat și stins. Causa, care a pricinuit incendiul, nu e cunoscută.

Mulțămită publică. — Domnilor Vincențiu Klenhart, Leonida Leonetti, Carol Hajos și N. Schönstein, ingineri pentru construirea liniei ferate vecinale M. Ludoșiu - Bistrița, cari binevoiră a ne onora cu prezența

coperiseră. Pescarii și gondolierii după gondolele lor își mișcau în aer bonetele lor de lână. Francesco Foscari făcu semn cu mâna că mai avea să spue ceva. Se făcu tăcere numai decât.

— În numele capilor Republicei mă însoară cu Marea, adică, pricepeți bine simbolul, cu Venetia, ađi formez din nou cu valorile aceste, cari duc corăbiile voștre la marginile lumii, o alianță așa de strnsă, încât puterea Serenisimei Republici se va întinde într'o zi peste tot pământul pe unde-l atinge marea. Atunci vremurile prorocite vor veni și Regina Adriaticei va fi Regina Universului.

Aclamările începă cu o intensitate, asfel încât s'ămăna a delir. Patriotismul venețian vorbise prin gura dogelui; mândria națională era mulțumită și în tötă mulțimea acesta peștrită nu era pescar șdrenșos în gondola lui, care se nu se credea cel puțin stăpân al universului.

Dogele așteptă ca entuziasmul să se mai potolească, pe urmă arată poporului inelul ducal, semn al puterii sale, și-l lăsa să scape din degete.

Însă inelul, în loc să piară în valorile albaste ale Adriaticei, dimpotrivă cădu pe unul din numeroasele ornamente, cari decorau flancurile d'aurite ale Bucentaurului și d'acolo se rostogoli pe o himeră al cărui trunchiu monstruos eșea din păretele corăbiei.

Incidentul acesta cășună o emoțiune de nedescris. Niciodată nu se mai întâmplase așa ceva. Fiecare se uita unul la altul fără să cuteze să spue ce gândesce. Prevestirea era de sigur din cele mai nenorocite din câte fusese până acum. Dogele nu se cununa cu Ma-

rea ci cu un monstru, care negreșit avea să înghiță Venetia.

Omenii din popor încremeniseră și chiar nobilii călători ai Bucentaurului păreau tulburați și câțiva dintre ei bombăneau:

— Decă dogele a îmbătrănit prea mult și nu mai pte să-și împlinescă înalta lui funcțiune, să-și depue mandatul! diceau cei mai tineri!

Bătrâni tăceau ori potoleau focul tinerilor, care se traducea astfel în vorbe nesocotite, însă toți păreau mahnii ori nemulțumiți de nedibăcia lui Francesco Foscari. Deodată se vădu un fel de uriaș apropiindu-și luntrea de Bucentaur. Cum ajunse lângă el se sculă, s'acătă de o lopată a Bucentaurului și cu ajutorul mânilor și picioarelor încep să se sue pe corabie.

— Hei! este Ricardo, gondolierul Ricardo! dise o voce.

— Voiosul Ricardo! Bună ziua, Ricardo! dise unul altul.

— Da, eu sunt. Bună ziua copii! dise colosul aședându-se fără rușine pe spinarea himerei.

— Și ce cauți acolo, Ricardo? dise același glas.

— O să vedeți!

Dialogul acesta îndrășneț între doi omeni din popor în fața dogelui și a întregului senat al Venetiei încrunțase sprincenile multor nobili de pe bordul Bucentaurului. Fuse și mai rău când se vădu ce urmă. Gondolierul, pe care am auzit că-l strigau Ricardo, luă inelul ducal de pe spatele himerei și-l asviră în Mare, unde cădu fără să sară împrejură nici o picătură de apă. (Va urma).

la esamenul ținut în 26 Iunie cu pruncii din școlă noastră gr. cat. de aici, pentru suma de 5 fl. v. a. dăruită pruncilor de școlă, asemenea și domnului Vasile Moga, pretore suprem, care încă a dăruit suma de 2 fl., v. a. tot spre acest scop, — în numele elevilor mei le aduc prin acesta cea mai profundă mulțămită.

Mureșu-Ludoșu, în 30 Iunie 1887.

Teodor F. Negruțiu
inv. grec. cat.

Mulțămită publică. Dmna Elena Filitis, născută Radovici, a binevoit a pune la dispozițiune Reuniunii femeilor române din locuarul ađător în casa părintescă și constător din 4 odăi, pentru ca aci să se instaleze grătit internatul Reuniunii.

Comitetul Reuniunii își esprină și pe această cale mulțămăta sa pentru acest act generos.

Brașov, în 27 Iunie 1887.

Agnes Dușoiu m. p. *Dr. Nicolau Popă* m. p.
președiată. actuar.

Aviș, emis din partea intendenții corpului al 12 de armată din Sibiu. Pentru asigurarea furnisării de fenu, pai de așternut, pai pentru saltele și lemne de foc la trupele armatei ces. reg. pe timpul dela 1 Septembrie 1887 până la 31 August 1888; apoi pentru două stațiuni ovșe pe timpul dela 1 Septembrie 1887 până la 31 Decembrie 1888, se va ține pertractarea ofertelor scrise în chipul următor:

În localul ofic. intendenții corpului de armată 12 pentru Mediaș și Cisnădia la 20 Iulie 1887.

În 21 Iulie 1887 la magazinul militar ces. reg. de aprovizionare din Alba-Iulia pentru Alba-Iulia, Sebeșul-Săseșu, Oraștia, Abrud și Zlatna.

În 22 Iulie 1887 la magazinul militar ces. reg. de aprovizionare din Brașov pentru Codlea, Ghimbav și Hălchiu și în 25 Iulie 1887 pentru Sănpetru, Feldiara, Căstianu, Rășnov și Odorheiu. Condițiunile de arondare, precum și cantitatea articulelor de furnisat se pot afla la institutele militare ces. reg. de aprovizionare din Sibiu, Alba-Iulia, Brașov și Clușiu, institutele din urmă posedă și libele, cari se estradau pentru 4 cr.

Avis emis din partea comisiunei comune de asigurare: Pentru asigurarea furnisării de fenu, pai de așternut și altele și lemne de foc pentru trupele ces. reg. și de honveđi pe periodul dela 1 Septembrie 1887 până la finea lui August 1888 se vor ține următoarele pertractări:

În 14 Iulie 1887, în localul ofic. de intendență a corp. 12 de armată din Sibiu, pentru stațiunile: Sibiu, Făgăraș, Tergul-Mureșului și Bistrița.

În 15 Iulie 1887 la magazinul militar ces. reg. de aprovizionare din Alba-Iulia, pentru Alba-Iulia, Clușiu și Elisabetopole (Ibașalău).

În 18 Iulie 1887 la magazinul militar ces. reg. din Brașov, pentru stațiunea Brașov.

Cantitatea și soiul articulelor de furnisat se pot afla dela oficiile politice, dela camerele comerciale și industriale precum și dela comanda militare. Condițiunile de ex-arondare se pot afla la institutele de aprovizionare din Sibiu, Clușiu, Brașov și Alba-Iulia; er pentru honveđime la comanda semi-brigadelor, respective batalionelor de honveđi. Bilete anume se pot procura cu 4 cr.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

PARIS, 15 Iulie. — Serbarea națională a decursă, abstrăgându de singuratic manifestatiuni, în mod liniștit și demn. Când Grevy și miniștri sosiră la revistă, un grup de intransigenți strigă: „Trăiescă Boulanger!” Demisionați! Voindu-se fluere, publicul îi împedă dela acesta prin strigătele precumpenitoare de „Trăiască Grevy! Trăiască republica!” La eșirea dela Bois de Boulogne o bandă de vr'o 300 indiviđi voi să oprască în locurile și pe cei ce se află în ele să-i constrângă a striga: „Trăiască Boulanger!” Ordinea însă a fost în curând restabilită. S'au făcut 12 areștări.

DIVERSE.

Logodnă. — D-șora *Mariti Vancea* și d-lă *Aurel Popă* fidanțăi. *Blașiu*, 9 Iulie 1887. — Sincerile noastre felicitări tinerilor logodiți!

Nihilisti. — Din Moscva se scriu următoarele: Nihilisti, după ce au trimis mai multe scrisori amenințătoare l'a mai mulți comercianți bogăți, au dat foc la patru case; focul a luat proporțiuni mari. O mare emoțiune domnesce în oraș.

Monstru. — Femea Maria, soția lui Nicolae Procașiu, din comuna Juguru, județul Muscel, în ziua de 14 Iunie a născut o fată fără buza și falca de sus și gurei și fără nas, avându numai o mică deschitură în partea stângă din față, noua născută este în viață.

Numere singuratic din „Gazeta Transilvaniei” a 5 cr. se potă cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 12 Iulie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Rentă de aur 5%', 'Rentă de hârtă 5%', 'Imprumutul căilor ferate ungare'.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Bonuri croato-slavone', 'Despăgubire p. dijma de vin', 'Imprumutul cu premiu ung.'.

Cursul pieței Brașov
din 13 Iulie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Banenote românesce', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'ori'.

Advertisement for Iosif Blasko, hotelier, in Sz.-Szt.-György, s'a mutat în HOTELUL MARE.

Nr. 2636—1887.

Publicațiune,

referitoare la mai jos amintitele măsurări de dare.

Conformu §§. 16 și 18 ai art. de lege 44 din 1883 se aduce la cunoscința generală, cum că conșignațiunile măsurării de dare înmănuate de inclitul inspectoratului reg. de dare pentru periodul anului 1887 zacu la subscrisul oficialatului de dare în decursu de 8 zile i. e. din 18—25 Iulie a. c. înainte de prânđu dela 8—12 ore și după prânđu dela 3—5 ore spre examinare din partea fîă-cărui și anume:

- 1. Conșpectele măsurării dărei de venit de clasa I. și a II-a, cuprinđendă darea servitorilor supuși dărei, darea meseriașilor fără calfe, darea diurniștilor etc., mai departe darea posesorilor de case și de pământu cu a doua clasă.
2. Conșpectele măsurării de dare a dărei de venit de a IV-a clasă, cuprinđendă acei indiviđi, cari sunt în ocupațiune cu unu salariu anualu său cu o simbră, seu aceia cari capătă vr'o pensiu.
3. Conșpectele măsurării de dare după arunculu dărei de venit după darea de casă și pământu.
4. Conșpectele, cuprinđendă darea după cametele de capitalu și rente.

In contra amintitelor măsurări de dare pôte ca să-și așternă fîă-care recursu la inclitul comitetu administrativu și anume:

- 1. Acei supuși dărei, a căroru dare din amintitele categorii a fostu deja măsurată în anul trecut. In acestu casu se pôte ascerne

recursu în decursu de 15 zile i. e. până inclusive 23 Iulie a. c.

2. Acei dăjdieri, cari pentru prima oră sunt supuși dărei din amintitele categorii pro 1887, și anume acestu recursu are să se așternă în decursu de 15 zile, încependă cu ziua inducerii dărei lor de dare în côlele lor pentru solvirea dărei.

Recursele au să se așternă la primarul orășenescu respective la magistratulu.

Recursele așternute după terminulu amintit se respingă.

In fine se provocă toți dăjdierii ca, spre scopulu amintirii dărei lor în côlele de dare, să se prezenteze imediatu la subscrisulu oficialatulu.

Brașov, 13 Iulie 1887.

Oficialatul orășenescu de dare.

Avisu d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponulu mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu điarulu nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa țamuritu și să arate și postaultimă.

Dacă se ivesc iregularități la primirea điarului onor. abonați sunt rugați a ne încunoscința imediat prin carte postale, ca în cătu depinde dela noi, să se delătoreze. ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Mersulu trenurilor

Valabilu dela 1 Iulie st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teluș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main columns: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teluș-Arad-Budapesta, Budapesta-Arad-Teluș. Each column contains train routes, times, and prices for various stations.

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile gróse.

Tipografia ALEXI Brașov.

Hărtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernesci